

han ikke med? Og sådan kunne man blive ved. Hvorfor skal det absolut være folk, der putter deres egen afføring i et syltetøjsglas og sender det til USA og får kunstnerstøtte til det, eller som udstiller grise i Esbjerg, indtil de rådner? Hvorfor er det kun de grupper?

Det vil jeg meget gerne høre, men jeg kunne forstå af socialministerens svar, at der var ligesom ikke taget højde for de ting endnu. Jeg er ked af, at ministeren ikke er her, men jeg er glad for, at jeg kan møde hende i TV3 i aften, for det har hun da accepteret, og så kunne det måske være, at vi kan fortsætte debatten dér.

Formanden:

Hermed er spørgsmålet slut.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg trykkede på knappen, og den lyste også!

Formanden:

Sagkundskaben siger, at det er ikke nok at trykke på knappen, man skal også række hånden i vejret, og det må gøre, at afgørelsen står fast. Jeg er ked af det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 433

7) Til indenrigsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»På hvilken måde og med hvilken begrundelse vil regeringen give etniske mindretal særrettigheder?«

Jens Løgstrup Madsen (V):

Særrettigheder til etniske mindretal er et brud på princippet om lighed for loven. Det er også en krænkelse af et af de mest fundamentale principper i et retssamfund. Særrettigheder sætter skel i befolkningen, skel mellem danskere og skel i forhold til de etniske mindretal. På flere områder har regeringen overvejet og overvejer i øjeblikket at indføre sådanne rettigheder, og dette spørgsmål er stillet for at få klarhed over regeringens intentioner på dette område.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Udgangspunktet for regeringens integrationspolitik er, at der ikke gælder nogen særregler for flygtninge og indvandrere, og at de således ikke gives nogen særrettigheder, men har præcis

samme pligter og rettigheder som andre borgere.

Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke kan stilles særlige tilbud til rådighed for etniske minoriteter i form af f.eks. danskundervisning og andre særlige uddannelses tilbud. Det er vel også sådan, at for at man kan få en ordentlig integration, er det nødvendigt, at der er den slags særlige tilbud.

Begrundelsen for disse særrettigheder, som jeg præcis lige så godt synes man kan kalde for særpligter, er, at udlændinge i Danmark hurtigst muligt skal tilegne sig de grundlæggende færdigheder med henblik på at blive selvhjulpne, det vil sige det, der er hele grundlaget for, at man kan få en ordentlig tilværelse i det danske samfund. Dermed har den nuværende regering fortsat den linje, som også den tidligere regering havde.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Er regeringen ikke bange for, hvordan almindelige danskere vil reagere, hvis man ser, at etniske mindretal får særlig adgang til kollegier og almennyttige boliger, særlige rettigheder til at erhverve parcelhuse?

Er regeringen ikke bange for, hvordan almindelige mennesker i Danmark vil reagere på den slags tiltag?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er ked af at måtte konstatere, at hr. Løgstrup Madsen løber med en halv vind. Denne halve vind har bl.a. været ventileret i Søndagsavisen, en reklameavis, der udgives i hovedstadsområdet, hvor man har haft den påstand, at der var udsendt et cirkulære, der ville give forrettighed for bosniske krigsflygtninge til at komme ind på danske kollegier.

Jeg er glad for nu at få lejlighed til at korrigere det. Det er i øvrigt også sket i en pressemeddelelse, som hr. Løgstrup Madsen kunne have fået adgang til, hvis realiteterne havde interesseret ham.

Hvad var det så, denne særlige lille ordning gik ud på? Den gik alene ud på, at de bosniske krigsflygtninge i Danmark, som får afslag på asyl, skulle have mulighed for at søge ind på kollegier, ikke få kollegiepladser, men søge ind på kollegier på lige fod med alle andre, der har fast opholdstilladelse i Danmark.

Hvor mange drejer det sig så om? Ja, der er i alt 17.000 bosniske krigsflygtninge i Danmark. Deraf har de 13.504 i dag fået asyl, og der er 101